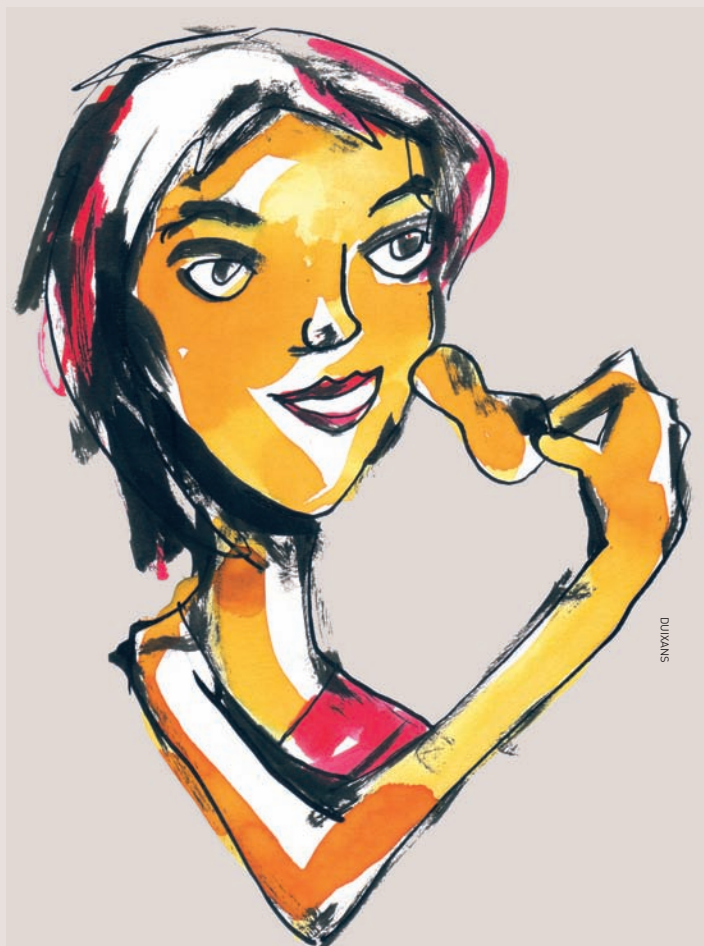

Empresàries invisibles

De sobte puja a l'escenari i comença a improvisar un discurs per donar les gràcies. Per donar les gràcies a tothom sense oblidar cap dels departaments de l'empresa que dirigeix: producció, vendes, administració, logística, comercial... I ho fa sense el protocol que ha marcat l'acte de col·locació de la primera pedra de les noves instal·lacions que construirà l'empresa. Es diu Judith Viader i és la directora general d'una empresa gironina, Frit Ravich, amb més de 700 treballadors. Una dona que amb el senzill gest de pujar a l'escenari es posa tothom a la butxaca. Això em ve al cap després de llegir un estudi que diu que les dones creen una de cada tres empreses. I sembla que a Catalunya i, de retruc, a les comarques gironines, la proporció encara és més alta. És cert que, les estadístiques, cadascú les interpreta segons li convé. De manera que més d'un es pot preguntar: i què? Què representa aquesta xifra? Què vol dir? Falten dones emprenedores? N'hi ha prou? Doncs les respostes seran segons els ulls amb què es mirin aquestes dades. Per a uns no deixaran de ser uns números més dels molts que ens envaeixen cada dia, i per a uns altres seran dades per reflexionar-hi. Sobre què? Una altra vegada sobre el paper de la dona en la nostra societat? En la seva presència —o absència— d'un món econòmic totalment masculinitzat? Doncs ens hauria de fer reflexionar sobre tot plegat. Perquè no són unes xifres més, sinó que al darrere hi ha un nom, un cognom i una cara. Uns noms, uns cognoms i unes cares que per

Les xifres

A tot l'Estat, «només» un 7,5 % dels membres dels consells d'administració de les principals empreses són dones, i el percentatge de dones que presideixen alguna de les 35 empreses que formen l'índex borsari IBEX-35 és el... 0 %. Decebedor. Però la situació millora si es baixa un graó, ja que hi ha un 8 % de vicepresidentes, i si se'n baixen dos ens trobem amb un 11,37 % de conselleres. També és cert que els percentatges són molt més alts a les comarques gironines: arriben al 40 %, si es compten les dones que estan al capdavant de petits negocis.

a la majoria de la societat encara són invisibles. I cal remarcar l'«encara» per si algú no s'ha adonat que ja estem en ple segle XXI. No obstant això, on veiem aquestes dones emprenedores? O on veiem aquelles que no són emprenedores sinó que ja estan al capdavant d'una empresa o negoci plenament consolidat? És cert que les xifres i les estadístiques també ens diuen que, malauradament, hi ha proporció més baixa de dones empresàries que d'homes i que potser per això no són visibles. Una proporció que és vergonyosament més baixa si es mira qui ocupa els càrrecs directius, on la presència femenina no arriba al 10 %. És a dir, que nou de cada deu directius són homes, que, a més, cobren més que les dones. Però, com diuen els gallecs, *eu non creo nas meigas, mais habelas, hainas*. És a dir, que tant si hi creiem com si no, de dones empresàries, n'hi ha. I n'hi ha prou com per deixar de ser socialment invisibles. I n'hi ha prou com perquè les seves històries siguin més conegudes. Com la de la Judith.